

Høringsuttalelse saksnr. 202111663.

Bemerkning til søknaden fra Elvenesstranden Smolt, om inngrep i Gullvikvannet i Øksnes kommune.

Jeg vil starte med litt historikk, og dermed grunnen til at jeg har bemerkninger i saken.

Like etter 1880 flytta mine forfedre Kristoffer Ellingsen Hanssen og Karen Margeta Erlandsdatter fra Nordsand til Gullvika.

I 1916 ble gården i Gullvika delt mellom tre brødre, der bestefar Ole Hartvik Kristoffersen Gullvik var en av dem.

Gunvor Daljord, som er datter til Ole, og tanta mi, og mannen hennes Peder Daljord overtok og drev gården fram til 1957, da de flytta til Sortland.

Etter dette bodde det ingen fast i Gullvika, men stedet var stadig besøkt, både vår, sommer og høst.

Mange av barnebarna til Ole Gullvik har vært mye i Gullvika fra vi var små, og har fått et sterkt forhold til stedet.

Vi er blitt tatt med på fisketurer, bærturer, fjellturer og ikke minst badeturer til Gullvikvannet.

Gullvikvannet er for meg en perle, og et flott rekreasjonsområde. Siden det ikke går bilvei dit, må du komme deg dit med båt, eller du kan gå langs en sti som starter på Tua. Det er en fin tur i uberørt natur. Bare å være der gir ro i sjela.

Så til smoltanlegget, og deres planer om å demme opp vannet.

På s 30 i konsesjonssøknaden står det at vannet, altså Gullvikvannet ligger dermed i et område klassifisert som inngrepsfri natur, 1-3 km fra inngrep.

Jeg synes dette er viktig å merke seg, og at vannet og området rundt fortsatt kan få være et inngrepsfritt område.

Det står også som en konsekvens i driftsperioden, vil fjell og vegetasjon rundt vannet begrense innsyn.

Men når jeg skal gå tur til området vil dette være veldig godt synlig. Og ikke så fredelig vil jeg tro.

På s 32 står det noe om brukerinteresser.

Det står at fisken i vannet er småfallen og i dårlig forfatning. Jeg har spist fisk fra vannet. Den var verken småfallen eller i dårlig forfatning. Og den smakte kjempegodt.

Det står også at bruken av området er begrenset. På hvilken måte lurer jeg på da?

Vi fisker i vannet. Går på tur langs vannet, bader, plukker bær, telter ved vannet, tar nistepause etter å ha vært på fjelltur, sau beiter i nærheten av vannet og i vannkanten.

Om området blir regulert vil det ha store konsekvenser for meg og min friluftaktivitet i området. Stiene vil oversvømmes, og bærmark blir borte. Nå vannet tappes ned, vil det være slik at på ene sida av vannet er det brådypt. Hvordan vil dette bli seende ut i

terrenget. Da med tanke på både folk og fe. Det går mye beitedyr i området, og hvordan vil det være for dem?

På s 32 står det også noe om samfunnsmessige virkninger. Av dokumentet kan man lese at det kommer til å bli mange nye arbeidsplasser, dersom vannet blir regulert. Fra andre bedrifter som holder på med fisk, virker det som at det må leies inn arbeidskraft fra utlandet, for å få drifta til å fungere. Stiller meg spørsmål om verdien for den lokale innbygger er så stor. Men for smoltanlegget er det klart at det har stor verdi å ekspandere.

Slik jeg leser rapporten, er Gullvikvannet tenkt som en "backup" i tørre perioder. Da blir spørsmålet mitt, om det skal gjøres store inngrep i naturen, fordi det **kanskje** er bruk for vann enkelte år?

Og hva med elva som renner fra vannet og ned til Mikkelsneset og ut i fjorden. Kommer den til å bli tørrlagt, og hvilke konsekvenser får det for fisken som går opp i elva?

Så er det rørledninga som skal gå fra vannet og til smoltanlegget. Det må jo bli store sår i landskapet når denne ledninga skal graves ned. Og hva med maskinene som skal gjøre jobben. Setter ikke de spor etter seg?

Slik jeg leser rapporten bagatelliseres og underkommuniseres konsekvensene av utbygginga av Gullvikvannet.

For meg som turgår i området, og mine følelser for stedet, er dette store konsekvenser i et område med uberørt natur.

Jeg håper at Gullvikvannet skal fortsette å være et inngrepsfritt område også i framtida.

Med hilsen
Evelyn Mathiassen
Fochsenveien 7
9475 Borkenes.